

İçimden

İl-ber
2019

ISBN:

Dizgi : ...

Kapak :

Baskı- Cilt : **2019**

İçindekiler

Seni çok özledim	7
İlk Aşkım	9
Aşkın Neresinde.....	11

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Seni çok özledim

Sevgilim....

Şimdi okudum mektubunu... Off dedim yine of off...

Seni çok özledim. Anlayamıyorum artık. Kendimi tanıyamıyorum. Bunca sorumluluk ve işlerimin arasında seninle daha çok yanyana olmak istiyorum.

Bu hem çok güzel hem de çok yıkıcı bir duygu...

Hayatında varlığını benden esirgeme bu bana yeter. Başka diyecek bir şey yok ki zaten...

Seni son nefesime kadar seveceğim. Ahirette ise seni hep isteyeceğim.

...

İlk Aşkım

ilk aşkım, ilkgözağrım demek zor değil inan ki...
senin gibi eşsiz bir kalbe denk gelmemişse kalbim.
manasız hayatımda ezelden beri varolupta desteği
hiç eksilmeyensin...
aşk perdesini seninle araladığımı fark ederken.
iş isten geçmeden tuttun yüreğimden...
leylasını atının terkisine atıp, rüzgarlara karışan
rüyaların prensi sen
ve içim içime sığmayan anları seninle yaşayan
ben...
ezelden ebede uzanan sevgiden ı ışık seliyle.
beni saran eşsiz yüreğin, hiç incinmesin tek
dileğim...
en zor sınavlara beraber el ele yürürken,
rengini ateşten almış bir kor bedenim.
nadiren görülen, yüzyılda bir açan çiçeğim,
sevdiğimsin...
aşkımızın gücüyle, sabrımızla tüm engelleri aşarız
sevgilim...

Aşkın Neresinde

Küçükken neden biran önce büyümek ister ki insan.

Büyürken acıların da büyüyeceğini hiç düşünmez.

Oysa ki hayat öyle zor sınavlarla doludur ki büyüdükçe sınavlarında zorlaşır.

Hele ki yaşadığın hayatın gidişatı hep ummadığın şeyler çıkarırsa karşına.

Küçükken âşık olmak nedir bilmezken veya anlamazken dahası aşk kelimesini kullanmak bile utanç kaynağı olmuştur hepimize.

Hiç unutmam çocukluğumda TRT de aşk gemisi adında bir dizi vardı.

Bu akşam televizyonda ne var diye konusu geçince dahi Aşk gemisi var diyemez hep çekinirdik.

Sanki bu bir suçtu adını söylemek veya bir günahtı.

Bizlere neden aşk kelimesinden dahi utanmak gerektiği hissi verilmişti.

12 İçimden

Bunun sebebi neydi hep düşünürdüm.

Aşk aslında dünyanın en güzel en yaşanası duygusu ancak nedendir bilmem çocukluğumuzdan ve günümüze kadar hep ayıplanacak bir şey gibi algılatılıyor.

Yaş ilerledikçe okuldaki kız veya erkek arkadaşlarımla konuştukları ile mektuplaşmaları bile bana aşkı çağırıştırmaıdı. Onlar da bunu hep bir oyun eğlence gibi görürlerdi.

Bende bunun bir oyun olmayacağını çok farklı bir şey olması gerektiğini düşünürdüm.

O yaşımda bile bunu düşündüğüme göre çok nadir bulunan bir hazine olmalıydı.

Hayatımı hep ömrüm boyunca bir kişiye adamalı ve ona aşık olmalıyım diyerek buna odaklanmışım.

Ama âşık olmak başka bir şey bunu planlayamazsın.

İstesen de zorla bir kimseyi sevemezsin.

Aşk bambaşka bir dünya serer önüne.

Bazısı birinin gülüşüne ya da bakışına vurulur kapılıp gider.

Bu aşk değildir.

Aşk bence ruhun hoşnutluğu.

İki ruhun birbirini çekimi.

Çekim gücü ne kadar yoğun olursa hele birde kavuşmak yoksa ve engellerle kaplıysa, hayatındaki acısı da o kadar büyük olur.

Aşk aslında açıdan ibarettir.

Acı çekmeden gerçek aşkı yaşayamazsın.

Ayrıca aşkı herkes de yaşayamaz.

Bunun için Allah'ın seçtiği kullardan olmalısın.

Onlar seçilmiş şanslı ruhlardan olmalılar.

Onların ne kadar çok içleri kan ağlasa da aşkın verdiği her acıya razıdırlar.

Belki de büyük bir haz ve zevk veriyordur.

İnanabiliyor musunuz, insan acıdan zevk alabilir mi?

Garip olan bir tek bu olsa yine iyi.

Bu tuhaf bir duygu hem kavuşamayacağın birine tutulmuşsun acı içindesin. Bu durum tükenmişlik denen sendromu yok ediyor olmalı. Bir yandan insana yaşama bağlanma hissi veriyor...galiba.

14 İçimden

Bazen kendi kendine gülümsetiyor bazen de durduk yere ağlamaklı kılıyor,

İki tarafı kesen bıçak darbeleri arasında duygu geçişleri yaşıyor. Bunları hissetmeyen biri nasıl olurda yaşıyorum diyebilir. Yahut yaşamak nedir bilebilir mi?